

TĚŠÍNSKÝ BOŽKOPIŠ

ROZHOVOR S ŘEDITELEM ŠKOLY
„Nejdříve jsem chtěl být popelářem.“

Síh z jezera Chiemsee
podle paní prof. Nogové

Šéfredaktorka

KLÁRA MORAVCOVÁ

Redaktoři

ANNA MURYSOVÁ

HANA MROWIECOVÁ

JOHANA FILIPOVÁ

JULIE ROMANOVÁ

KATEŘINA GANČARČÍKOVÁ

KATEŘINA SZYMEČKOVÁ

KLÁRA ČERNOHORSKÁ

MAGDALENA BILKOVÁ

MAREK LABAJ

MARTIN EDVARD ŠRUBAŘ

Grafické zpracování

KAMILA SIKOROVÁ

Přátelé, kamarádi, spoluběžci,

máte v rukou již další literární pokusy z řad našich studentů. Tak jako jsme my svázali články pro vás, zavázali se i někteří lidé. Je zde přece nový rok a s ním i nový začátek! Je čas ustanovit si nová předsevzetí. Nezdravé jídlo? Pryč s ním. Zlozvyky? Už nikdy neudělám nic špatného. Dva litry vody za den? Zvládnou i tři! Čtyři kávy během celonočního studia? Omezím to!

Osobně bych přirovnala plnění předsevzetí k maratonu. Existují lidé, kteří si místo na startu vysloveně koupili. Říkáte si, jak nás nejrůznější nově pořízené módní výstřelky sportovního oblečení nebo učebnic mohou motivovat? Jednoduše. Aspoň tedy na začátku. Je to jakýsi impulz, který nás trenérsky dokope na startovní čáru a nohy nám upevní ve startovních blocích tak, abychom se nemohli vzdát ještě před začátkem. Ovšem než si uvědomíte, že výstřel zazněl a vy už vlastně běžíte, bývá pozdě, jelikož vlak už dávno jede a jen tak ho nezastavíte. Mnozí posléze sami sebe přesvědčí, že je to přece jenom nad jejich síly, a tak to „zakempí“ u prvního odpočívadla. Pak jsou tu tací, kteří běží dál, ale vidí, jak je všichni předbíhají, a tak se rozhodnou to vzdát. Zbytečně. Jsou tu naopak i vytrvalci, kteří však ani po několika kolečkách nevidí cíl a celý tenhle závod jim začne připadat jako nekonečný příběh bez konce nebo dopingového stanoviště v dohledu. Nebo už jen jednoduše zapoměli, odkud se vzal ten entuziasmus a nadšení z aktivity? Prostě neví, proč začali. A nakonec tu máme jen těch pár vyvolených. Ti se totiž nenechali odradit sebou samými ani davem přihlížejících, kteří jim úspěch nepřejí, a tak jim na dráhu házejí kluzké slupky od banánů a závodní dráhu úmyslně prodlužují. Běží, běží dál a dál až do vytouženého cíle. A tam? Nenacházejí naplnění, jen žíznivost po lepším výkonu. A tak startují znovu a znovu!

Ať už je váš postoj k předsevzetím jakýkoliv, přeji jménem psavců našeho gymnázia mnoho úspěchů (jak těch školních, tak těch mimoústavních). Jsem si jistá, že si je všichni zasloužíme.

Mějte peace v duši a nepijte tolik kafe. Pak docházejí víčka na kelímky.

Klára Moravcová

šéfredaktorka

OBSAH

Str. **02** – Editorial

Str. **05** – A jaká jsou vaše novoroční předsevzetí?

Str. **06** – Na slovíčko s Beou Szlaouerovou

Str. **08** – Rozhovor s RNDr. Tomášem Hudcem

Str. **11** – Cyklus Recepty k tabuli: Síh z jezera Chiemsee

Str. **14** – Hanča Martáková a její TOP5 playlist

Str. **16** – Fejeton Pod stromečkem

Str. **18** – Povídka Novoroční Předsevzetí

Str. **20** – Báseň Šedý Chrám

Str. **21** – Báseň Kletba

Str. **22** – Komiks dne

A jaká jsou vaše novoroční předsevzetí?

Nikča Cieslarová: Chtěla bych konečně začít cvičit!

P. prof. Kubínková: Mám předsevzetí přestat jíst sladké. Ale už jsem ho dvakrát porušila. Když on nám do kabinetu furt někdo nosí nějaké dobroty!

Tom Heczko: Chtěl bych si konečně najít brigádu.

Domča Mokroszová: Přála bych si zvládat nešikanovat moji mladší sestru, ale už tři týdny se mi to nedaří.

Bibiana Kotzianová: Mám předsevzetí nominovat se na republiku a umístit se do první pětky (plavání). Jo a taky zdárně projít od druháku.

P. prof. Kochová: Mé předsevzetí, žádné předsevzetí si nedávat, se mi daří plnit už dlouhá léta.

Veronika Říčanová: Nedělat věci do školy na poslední chvíli a samozřejmě učit se pečlivě na testy. Už jsem to ale porušila, když mi známka nemohla změnit průměr.

Na slovíčko s...

BEOU SZLAUEROVOU

Sám velký Martin Luther pravil: „Hudba je jedním z nejkrásnějších a nejnádhernějších darů božích. Je jedním z nejlepších umění. Noty ožívují slova. Hudba zahání smutek ducha, jako bychom se dívali na krále Saula. Je nejlepší útěchou pro zarmoucené lidi, jí se srdce upokojí, občerství a osvěží.“

Stejně to vidí i studentka Kvinty A, kterou jsme poprosili o krátký rozhovor. Na kolik nástrojů hraje a kdo je její pěvecký idol? To vše a ještě více, tak čti!

Ahoj Beo! Řekla bych, že jsi takový skrytý talent naší školy, přitom máš jednoznačně velký potenciál, který na svém Instagramu ukazuješ jen hrstce z nás, což je škoda! Tak nás trochu zasvěť do toho, co děláš!

Ahoj! Jak už bylo nakousnuto, zabývám se hudbou, přesněji zpěvem a hrou na flétnu v hudebce, do které chodím dvakrát týdně. Sama se učím i na kytaru a klavír.

**Tři hudební nástroje a zpěv?
Parádní skóre! Je nějaký
oblíbený styl hudby, který
vyhledáváš, nebo se řídíš stylem
„co se mi líbí, to poslouchám“?**

Ráda mám pop, jazz, soul. Ani klasika nesmí chybět! Zpívám všechno, co se mi líbí, což je hodně různorodé. Instagram je jen malý kousek.

**Určitě máš svého pěveckého
oblíbence. Kdo to je?**

Mezi nejoblíbenější patří Sam Smith a Michael Jackson.

A co úspěchy? Pochlub se!

Pár diplomů mám, ale z těch nejaktuálnějších úspěchů a zážitků to bude asi filharmonie, kde jsem si zahrála - jak s ostravskou, tak i brněnskou. Bylo to minulý rok v rámci každoročního projektu, kterého se účastní mladí hudebníci.

**Kdybys měla sestavit playlist
nejoblíbenějších písní, jaký by
byl?**

Fuu... hodně těžká otázka.
Pravděpodobně takový:

1. Imagine – John Lennon
2. Man in the Mirror – Michael Jackson
3. Slow Dancing in a Burning Room – John Mayer

**Mohla bys popsat, jak takový
den umělce, jako jsi ty, vypadá?**

Úplně obvykle, většinou je ale propletený větším množstvím hudby, než je zdrávo. Zpívám a poslouchám hudbu úplně všude

**Věnuješ se mimo hudby i jiným
zálibám?**

Ráda fotím a několikrát týdně chodím do fotoklubu. Taky hodně čtu, a když je čas, jezdím na koni.

**Poslední otázka: Kdo je Tvým
největším idolem?**

Mojí největší inspirací je pro mě má rodina a přátelé. Jen oni mě vidí růst a já jsem nesmírně vděčná, že je mám.

Děkuji za zajímavý rozhovor a těším se na Tvé další příspěvky!

A pro vás, kteří by si chtěli poslechnout tuto úžasnou a v budoucnosti určitě úspěšnou zpěvačku, nebo si prohlédnou její fotografie, stačí zadat do vyhledávače:

www.instagram.com/beia_sz

www.500px.com/beataszlauerova

Klára Moravcová

RNDr. TOMÁŠ HUDEC

Na rozhovor jsem se tentokrát rozhodla zajít trochu výš. Přímo do ředitelny! Chemikář a ředitel školy, RNDr. Tomáš Hudec, mě přivítal s úsměvem.

Jak se dnes máte?

Protože je pátek, tak dobře.

Jaké jste měl dětství?

Dětství jsem měl hezké. Hodně jsem sportoval. Hrál jsem závodně stolní tenis za Baník Ostrava, chodil jsem po fotbalech. Na rozdíl od dnešní generace, která je zahleděná do mobilů, jsme před barákem s klukama hráli fotbal a volejbal.

Kým jste chtěl být, když jste byl malý?

Úplně nejdřív jsem nechtěl být učitelem, ale popelářem, protože se mi líbilo, jak jezdí vzadu na autě a točí popelnicemi. Ale později jsem z toho vyrostl.

Měl jste v mládí nějakou oblíbenou hračku?

To byly určitě nějaké pušky a pistole.

Kdo Vás nejvíce ovlivnil?

Rozhodně rodiče a vlastně každý, koho jsem pokládal za dobrého člověka. Od každého jsem si vzal něco. Z hlediska profesního velkou roli hráli dobří i špatné učitelé.

Jaké známky jste měl z předmětů, které učíte?

Samozřejmě dobré! Možná jsem někdy měl dvojku z chemie, ale to pouze výjimečně.

Obvykle to byly jedničky.

Vystudoval jsem matiku a chemii, oba předměty mi šly.

Co Vás dovedlo k učitelství?

Už v době studií na gymnáziu jsem chtěl být učitelem. Baví mě to pořád, protože i když mám už přes 50, stále se cítím mladý - pořád mám přece okolo sebe mladé lidi. Rozhodně bych to neměnil. Ale člověku to všechno nějak rychle uteče a potom, když se náhodou jednou zastaví a podívá do zrcadla, tak si říká: "Sakra, to je nějaké divné."

Kde se vidíte za deset let?

Vidím se pořád na svojí židli a už pomalu v přípravě na důchod. Nejraději bych ale celou dobu zůstal na tomto gymnáziu, tady je totiž práce ještě na dalších 50 let.

Jaká byla Vaše nejzvláštnější zkušenost se žáky?

Takové situace jsou pořád. Třeba v chemii, když jsem učil ještě standardně a nebyl jsem na pozici ředitele, tak jsme dělali spoustu pokusů. Vyráběli jsem třeba slzný plyn, různé výbuchy a spoustu zajímavých věcí.

Co děláte ve volném čase?

Ve svém volném čase hodně odpočívám, čtu si a sleduji fotbal v televizi, ale také se rád zajedu podívat na zajímavý fotbalový zápas, třeba Bayern Mnichov.

Jaká je Vaše oblíbená kniha?

V poslední době čtu hodně historické knihy, například od Simona Scarrowa, který píše historické romány z období starého Říma.

Jakou hudbu posloucháte?

Právě teď mám v autě Simona & Garfunkela. Z české hudby poslouchám všechno možné. Mám rád třeba Michala Hrůzu nebo

Richarda Müllera, na jehož koncertě jsem nedávno byl, a to bylo fakt bomba!

Co Vás vystihuje?

Rychlá řešení.

Děkuji za rozhovor.

Anna Murycová

CYKLUS RECEPTY K TABULI

Síh z jezera Chiemsee

Již potřetí vám přinášíme unikátní gastronomické speciality profesorů naší školy. Aby paní profesorka Kochová neslízla všechnu smetanu, jelikož se může pyšnit oběma předchozími recepty, přizvaly jsme si tentokrát paní profesorku Nogovou, která na svých cestách určitě ochutnala plno specialit. Jaká byla ta nejzajímavější? A která jí nejvíce chutnala? To vše se dozvíte v tomto článku!

Pár slov o pokrmu slovy paní profesorky:

Síh z jezera Chiemsee je specialitou oblasti u stejnojmenného jezera v Bavorsku a ochutnali jsme jej během pobytu na dvouměsíčním kurzu němčiny. Recept jsem se pokusila najít na internetu, a i když jsem jej osobně uvařit nezkusila, protože tuto rybu u nás neseženete, snad jsem se střelila do chuti, která mi učarovala.

Ingredience:

- 600 g filé ze síha (bílá ryba z čeledi lososovitých) bez kůže
- 2 polévkové lžíce citronové šťávy
- trochu másla
- 2 šalotky
- 1 polévková lžíce oleje
- 150 ml šlehačky
- půl svazku petrželky
- 2 polévkové lžíce kaparů
- 1 lžíce estragonových listů
- sůl
- čerstvě mletý pepř
- cukr
- 3 polévkové lžíce strouhaného parmezánu

Postup: Filé ze síha pokapete citronovou šťávou a vložíte do formy vymazané máslem. V horkém oleji necháte zesklovatět nadrobno nakrájenou šalotku. Přilijete šlehačku a směs necháte povařit. Přidáte nasekanou petrželku, nasekané kapary a listy estragonu, ochutíte solí, pepřem a cukrem. Filé ze síha přelijete připravenou směsí a posypete parmezánem. Pak rybu pečete asi 15 minut při 250o C.

PÁR ODPOVĚDÍ PANÍ PROFESORKY NA ZVÍDAVÉ OTÁZKY:

Jaký největší úraz jste v kuchyni při vaření zažila?

Nezpomínám si na nic vážného až na několik drobných spálenin na prstech při vyndávání plechů z trouby nebo od stříkajícího oleje při smažení.

Jaký názor máte na vegetariánství a veganství?

Pokud mě nikdo nenutí, abych se se stala vegetariánkou, nebo vegankou, tak mi tento způsob stravování u ostatních nevádí. Ale pro mě je to nepředstavitelné, protože jsem milovník masa.

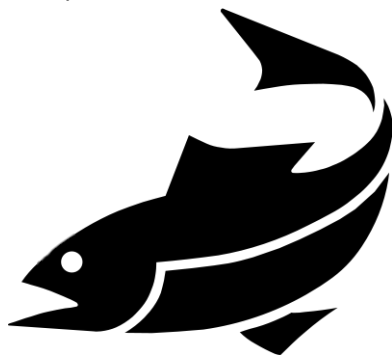
Kolikrát denně si dopřáváte kávu? A jaký druh máte nejraději?

Kávu mám velmi ráda, ale tureckou kávu jsem již zavrhla, protože neschválila mému žaludku. Nejradši mám café latte bez cukru, ale piju i espresso, a když chci

zhřešit, dám si vídeňskou kávu. Ta je ale nejlepší ve Vídni, což vědí i mí kolegové, kteří se mnou byli na některém ze zájezdů do tohoto kouzelného města. Víc než dva šálky denně to ale nebudou.

Jaký opravdu nejpodivuhodnější pokrm jste ochutnala? A kde to bylo?

Byly ty mořské plody před mnoha lety v bývalé Jugoslávii, kde jsme byli pozváni na ochutnávku, a byly nám nabídnuty opravdu roztodivné věci - od miniaturních chobotniček přes sépie, mušle a další pro mě neznámé lahůdky. Ale musím přiznat, že od té doby mořské plody nejím a nijak mi nechybí.

A poslední otázka, která se netýká kuchyně. Co Vás inspirovalo ke studiu geografie?

Geografii jsem měla ráda už ve škole, na gymnáziu jsme měli velmi přísnou profesorku a hodně jsme se o tomto oboru dozvěděli. A na vysoké škole byly nejlepší vícedenní exkurze, které jsme měli v každém ročníku. Cestování mě provází již od mala, jako studentka jsem trávila vždy část prázdnin s batohem na zádech, mapou v ruce a putováním po čes kých, slovenských i zahraničních luzích a hájích, jen od určité doby místo vlaku létám a do stanu by mě už nikdo nedostal.

Mnohokrát děkujeme za unikátní recept, který se v český kuchyních jen tak nevidí a tím pádem ani nevaří. Doufáme v další možnost dozvědět se něco více o dobrodružných cestách paní profesorky Nogové.

Klára Černohorská a Moravcová

Teď už stačí jen napsat:

Dobrou chuť!

Hanča Martáková a její **TOP5** playlist

Hudbu poslouchá každý.

Ovšem platí pravidlo: „Co člověk, to jiný styl“. Přesně toto platí i pro muziku.

Požádali jsme tedy Hanku, aby nám představila svůj Hvězdný playlist aneb Hudbu pro všechny příležitosti.

Kategorie:

- Deep song
- Píseň, kterou si zpívám ve sprše
- Já tak rád trsám, trsám!
- Když se učím
- Srdcovka

Caterpillar – Mountains of the Moon

První z kategorie „Deep song“ přináší stockholmská skupina, která se svou alternativní folkovou hudbou zajistí donutí přemýšlet a dokáže vyvolat šedavý odstín v naší duši. Ideální pro deštivé večery a probdělé noci. (A která taková není, že)

„I'm falling out...
...With everything around me now...
...Losing what I used to be...
...And I'm over it“

Someone Who You Like – MIDI

Lidi Další, tentokrát „Píseň do sprchy“, se nám se svým songem představuje česká electro undergroundová hudební skupina MIDI Lidi! Otestování této písně necháme na vás.

Super Freak – Rick James

Není třeba něco dodávat, refrén tohoto songu vám rozhybe boky ani nevíte. Tak si trsněte! Ale s Mírou!

„She's a very kinky girl,...
...The kind you don't take home to mother...
...She will never let your spirits down,...
...Once you get her off the street“

Falafel – Tom Misch

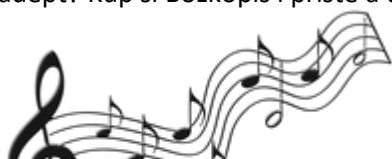
Nevíte, jak zlepšit svoji kvalitu učení? Zkuste to s touhle rozkošnou peckou ještě rozkošnějšího Angličana! Jeho elektronická hudba vás příjemně zkoncentruje a přitom naladí do pohody.

Magic Tide – Frills

Je libo trochu Indie? Tady to máte, pěkně na stříbrném podnose dvou sympatických týpků. Pozor! Vysoce návykové!

Děkujeme za typy na vyplnění prokrastinace příjemnou hudbou! A kdo bude další adept? Kup si Božkopis i příště a uvidíš!

Klára DJ Moravcová

FEJETON

POD STROMEČKEM

Zažili jsme to všichni, a to ještě nedávno. Vánoce, Vánoce, skvělé, bílé a hlavně - plné těch nejroztodivnějších dárků!

Rodiče se dá zneužít a vyžebrať si to, co nám vlastně dát nechtěli, babičky a tety změňí děsivé nuly na našem účtu v nádherná čísla napsaná za nějakým super numerem.

Mimo tyhle nádhery se můžou pod stromečkem, bohužel, objevit i nějaké děsy, které nejednoho člověka přivedou do hrobu. Znáte ten trapný okamžik, kdy mamčin strejda z pátého kolene zapomene, že už nejste malý špunt a pošle vám panenku? V růžových šatíčkách, s dudlíkem. Takovou, která furt brečí.

To ale nemusí být to nejděsivější. Vaše pratetička totiž může být krapet slepá a dá vám dárek pro vašeho pětáctýřicetiletého tátu. Rozbalovat trenýrky fakt není sranda. A co teprve, když je v té záhadné krabici něco, co jste nikdy nechtěli vidět! Drahá tetičko, příště připoj lísteček s upozorněním, že dcerám a synům nepřístupno. Díky.

Magdalena Bílková

Ani mámy a tátové, kteří s námi žijí každý den, však nemusí být vždy těmi nejlepšími dárci. V jejich očích totiž navěky budete tím svištěm, kterému měnili plíny a houpali ho v kočárku. Tím, který se na ně bez zubů zubil, či s pláčem opouštěl školku, aby se s radostí, s jakou první den školy pádil dovnitř, v ten poslední pelášil ven. A bez jediného ohlédnutí!

Takoví rodiče vám cpou sukýnky pro holčičky či trička s dinosaury. Autíčka, knížky, kde se má Honza stát králem, a v případě nejhlubšího zoufalství snad i kousátko. Prostě hrůza a děs. Mami, tati, já sukně zásadně nenosím! V dinosaura se měním jen v případě, že chci zahryznout to stvoření, co si říká můj sourozenec. Pokud ho chcete zachránit, to kousátko mi dejte. Auto mi dát můžete, ale funkční a v životní velikosti! A co se týče knih... Divili byste se, jakému žánru vaše miminko holduje. Rada do budoucna - měsíc před svátky nechte ty šílené tvory, s DNA podobné té vaší, na pokoji. Může se to hodit. V opačném případě můžete pod jedličkou najít podivně zapáchající krabičky, boxerskou rukavici, která boxuje, přestože jí nikdo nemá na ruce, nebo otrávená jablíčka. V jakékoliv podobě. Babičky a dědové se taky rádi opakují. Snad proto, že si nepamatují, že už vám to loni dali. Jedny dupačky, druhé dupačky, třetí dupačky,... Díky. Využiju je, až budu mít děti.

Na obranu všech příbuzných, my také nejsme zrovna originální. Mámě vařečku, tátovi smeták a ségře lopatku. A bráchovi vysavač. Ruční. Že bychom tím něco naznačovali...? Ať už je to tak, či onak, až to všechno naši blízcí odbalí, utečte.

Vánoce jsou doba radosti, sounáležitosti a obdarování. Proto mám pro vás všechny návrh na novoroční předsevzetí: *Slavnostně přísahám, že letošní dárky budou přinášet zář do zachmuřených tváří, lásku a nadšení do smutných a znavených srdcí a také budou léčit jizvy na duši. Ani jeden nevyvolá výbuch vzteku, či zoufalou touhu ukrýt růměnec, který způsobil nevhodně zvolený dárek. A naprosto určitě si zjistím věk těch, kterým něco dávám!*

Magdalena Bílková, 1. A

NOVOROČNÍ PŘEDSEVZETÍ

Stalo se to jednoho Silvestra krátce po ránu. Matka s dcerou právě diskutovaly, jestli má ještě vůbec smysl dávat si nějaká novoroční předsevzetí (jak vždycky bývalo zvykem):

„Mami, není to zbytečné? Stejně to jsou jen hloupé fráze. Dneska už nikdo předsevzetí nedodrží.“

„Letos to bude jiné a já ti to dokážu,“ odvětila matka, sevřela do rukou své vcelku objemné břicho a pokračovala:

„Uvidíš, že tohle už příštího Silvestra na mně neuvidíš.“

„Ale mami, nechceš si vybrat něco reálnějšího? Vždyť z toho, jak vaříš, přece žádný smrtelník nemůže zhubnout.“

„Máš pravdu, tak já ještě do večera o něčem popřemýšlím...“

V poledne se dopotácel domů jejich etanolem značně opojený syn, který předcházejícího dne oslavoval se svými kamarády, že se bude slavit Silvestr. Rád totiž oslavoval, cokoli se oslavovat dalo. Matku ani otce už ani neudivovalo, když jim jejich opilá ratolest nepříliš přesvědčivě slibovala do očí, že už pít nebude – jen nad tím mávli rukou, řekli si: „On se z toho vyspí,“ a šli ho uložit i s miskou zelňačkového vyprošťováku do postele.

Zatímco se dcera šlechtila ve svém pokojíku, aby vypadala k světu, a syn vzpamatovával z kocoviny, aby se mohl připravit na další, rodiče horlivě chystali obložené mísy, chlebíčky a jednohubky. Matka během příprav dostala nápad:

„Zlato, co kdybychom si letos všichni dali předsevzetí, že od příštího roku nebudeme pít?“

„No... mně to problém nedělá, vlastně proč ne. Sice pochybuju, že to všichni dodržíme, ale nápad je to dobrý...“

Nastal večer. Všichni čtyři stáli se sklenicemi šampaňského naproti sobě a čekali na odbíjení hodin.

„Tak ať se máme v příštím roce minimálně tak dobře jak letos... A slibuji, že se alkoholu letos ani nedotknu,“ řekl otec.

„Já taky,“ řekla matka.

„Já taky,“ pokračovala dcera.

„Já taky,“ řekl syn a začaly mu cukat koutky.

Odbila půlnoc. Všichni čtyři si přitukli a pořádně se napili. Syn se pak začal lišácky uculovat.

„Co se tak tváříš?“ divili se ostatní.

„Byly dvě sekundy po půlnoci, když jsme se toho šampáňa napili. Předsevzetí nesplněno.“

Ostatní stáli jako solné sloupy. Absolutně nepočítali, že svá předsevzetí poruší, a už vůbec ne, že tak rychle. Jen syn to věděl a vůbec mu to nevadilo. Nikdo pak chvíli neřekl ani slovo.

„No co, stalo se,“ pokračoval syn. „Přece jen je to úspěch, že jsme tak rekordně krátký čas vydrželi bez alkoholu... a na to bychom se měli napít, ne?“

Nikdo neprotestoval.

Šedý chrám

Magdalena Bilková

Ze zázraku zrozené světlo,
v zázrak proměněná tma.

Z lásky zbylo jen peklo
a z pekla láska beze dna.

Z naděje zůstala jen zhasnutá svíce
a ze svíce zbyl jen prach.
Kdo všechno ztratil, uvěřil zas. A více.
Naděje zničila náš strach.

Ze zlaté mušky zbyla jen křídla,
křídla, jež vynesou tě výš.
Hltavě napít se ze života vřídla,
složit z ramen svůj těžký kříž.

Uvěřit v zítřek bez bolestné temnoty,
milovat život. Políbit světlo.
Přijmout své vlky, dobré i zlé hodnoty,
by všechno trápení v úsměv rozkvetlo.

Jedno bez druhého zkrátka není,
rovnováhu ztrácíš, když jsi sám.
Ta černou s bílou nikdy nezamění
a v srdci má šedý chrám.

Kletba

Alice O'Really

Stud na ty, co nás svlékli,
až na prach kostí srdce obnažili,
krhavou slzou protli tvář.

Samotu na ty, co nás opustili,
(hrdla břitem zrady podřezali)
z naší krve slátali si svatozář.

Do zanícených ran syrovou něhu!
Roztříštěný zrak – do mozku jas bez
zábran.

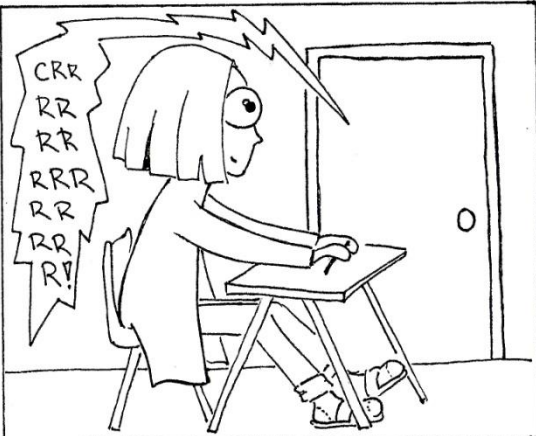
Na lásku šíravou palčivost hněvu,
při zrodu výsměšný zpěv hran!

A na ty, co by nás snad i milovali,
(nebýt láska dekadentní ironií)
tak tedy na ty, co by nás snad možná
téměř i milovali,
Bůh sešli hrůzu Pompejí.

KOMIKS DNE:

• PÁTEK - KONEC POSLEDNÍ HOUDINY •

JAK
TO
VYPADA

JAK
SE
CITÍM

PAŇ DAL
DOBBYMU
PONOŽKU!

DOBBY
JE
VOLNÝ
!!!

RÁDI PÍŠETE?

**NEBO BYSTE JEN CHTĚLI ZPOVÍDAT
PROFESORY A STUDENTY Z JEJICH
TAJEMSTVÍ?**

**MOŽNÁ MÁTE MYŠLENKY NEBO NÁVRHY,
KTERÉ CHCETE VYKŘÍČET DO SVĚTA.**

BOŽKOPIS
JE TADY PRO VÁS!

PŘIDEJ SE K NÁM UŽ DNES!